

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2PP/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010463
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121010463.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného P. Q. E., nar. XX.XX.XXXX v S., U. republika, trvale bytom R., Q. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 08.07.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy Bakošovej a Vincenta Bezdedu takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený P. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/6/2011 zo dňa 12.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/47/2013 zo dňa 18.07.2013 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/83/2018 zo dňa 12.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/9/2019 zo dňa 04.06.2019.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 38 (tridsaťosem) mesiacov.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Dňa 23.04.2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného P. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 6) a z priložených rozhodnutí súd zistil, že odsúdený je vo výkone súhrnného a spoločného trestu odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/6/2011 zo dňa 12.11.2012 (č. I. 8) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/47/2013 zo dňa 18.07.2013 (č. I. 14), a to pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 25.07.2018 a ktorý po započítaní trestu a väzby (30.09.2005 - 30.11.2006, 30.11.2006 - 30.09.2007, 07.01.2011 - 02.02.2011, 29.09.2011 - 18.07.2013, 18.07.2013 - 17.06.2014, 17.06.2014 - 25.07.2018) má predpokladane vykonať dňa 03.03.2023.

Vyššie uvedeným rozsudkom bol z dôvodu uloženia súhrnného a spoločného trestu zrušený výrok o treste vo veci:

- Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/38/2004 (zrušený pre súhrnný trest) - I. trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a II. trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1 písm. d) Tr. zákona č. 140/1961 Zb.,

- Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/89/2008 (zrušený pre súhrnný trest) - trestný čin skrátania dane a poistného podľa § 148 ods. 5 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.,

- Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/49/2010 (zrušený pre spoločný trest, v tomto prípade bol zrušený aj výrok o vine) - pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona.

Následne má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/83/2018 zo dňa 12.10.2018 (č. I. 22) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/9/2019 zo dňa 04.06.2019 (č. I. 24), a to pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 03.09.2024.

Lehota na podanie návrhu o podmieněčné prepustenie odsúdenému plyníe podľa skráteneho výpisu klienta od dňa 03.12.2020.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 5) ÚVTOS a ÚVV Ilava uviedol, že: „Na výkon väzby bol menovaný predvedený dňa 23.09.2011 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava (ďalej len „ústav Bratislava“). Na ďalší výkon trestu odňatia slobody bol premiestnený z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav Hrnčiarovce nad Parnou“) do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava (ďalej len „ústav Ilava“) dňa 27.11.2012. Po pobyte v nástupnom oddiele bol umiestnený dňa 04.12.2012 do kolektívu odsúdených „B“ diferenciacnej skupiny. Z ústavu Bratislava a z ústavu Hrnčiarovce nad Parnou nie sú v dokumentácii evidované negatívne poznatky o odsúdenom, povinnosti si plnil. V ústave Ilava plnenie povinností a dodržiavanie zákazov je zväčša na požadovanej úrovni, no vyskytli sa nedostatky v oblasti nadväzovania nedovolených kontaktov, držania nedovolenej veci, v úprave lôžka a plnení pokynov. Poriadok, hygienu, ustrojenosť, časový rozvrh dňa dodržiava, vo vzťahoch v kolektíve je bez problémov. Dlhodobo ako vedúci celý prejavoval snahu o participáciu na vytváraní korektných vzťahov v kolektíve, v prípade interpersonálnych ťažkostí medzi odsúdenými spolupracoval pri riešení možných konfliktov. Správanie a vystupovanie (komunikácia) je na požadovanej úrovni, v rámci spoločenských noriem - v tomto smere je príkladom pre ostatných odsúdených. Disciplinárna odmena mu bola udelená osemkrát, disciplinárny trest nemá evidovaný, avšak plnenie povinností v minulosti nebolo vždy na požadovanej úrovni. K trestnej činnosti má kritický postoj, za svoje konanie prevzal zodpovednosť, plne si uvedomuje príčiny a dôsledky svojho konania. Nielen voči okoliu, ale aj voči rodine si uvedomuje plnú zodpovednosť, respektíve negatívny vplyv jeho predchádzajúceho života, preto jeho cieľom a snahou je byť pracovne zaradený a mať pokojný rodinný život. Síce v oblasti edukácie programu zaobchádzania dôsledne neplní všetky úlohy, ale je badateľná snaha a aktivita z jeho strany. V rámci uvedomovania si potreby dodržiavať právne a spoločenské normy sa prejavuje pozitívne nielen spoluprácou, ale aj účasťou vo väčšine skupinových aktivít zameraných na rozvíjanie spoločenského a právneho vedomia, konkrétne účasťou na prednáškach a besedách na aktuálne témy (závislosti, drogy, alkohol a iné). Vo voľnom čase sa venuje spoločenským hrám, čítaniu, prípravou vedomostných kvízov. V minulosti sa venoval aj športovaniu, bol tiež členom rôznych krúžkov (krúžky cudzích jazykov, žurnalistický krúžok), v súčasnosti je členom krúžku nemeckého jazyka. Skupinové aktivity v rámci kultúrno - osvetovej činnosti nevyužíval v plnej miere, no v súčasnosti sa ich zúčastňuje pravidelne - teda z hľadiska osobnosti, rozvíjania morálno - vôľových vlastností je jeho aktivita a plnenie úloh programu zaobchádzania

na dostatočnej úrovni. V pracovnom procese je zaradený dlhodobo, od roku 2012. Povinnosti si plnil a plní zodpovedne v požadovanej kvalite a kvantite. Jeho disciplína a pracovná morálka sú na požadovanej úrovni. Zapája sa do pomocných prác kolektívneho charakteru. Vzorným prístupom v pracovnej oblasti prejavuje uvedomenosť potreby trvalého pracovného zaradenia v živote. Je rozvedený, z manželstva má dve deti. Pred výkonom trestu žil s družkou, ku ktorej sa mieni vrátiť. Má s ňou jedno dieťa. Vyživovaciu povinnosť plnil a plní

z rozúčtovania pracovnej odmeny. Sociálne väzby pravidelne udržiava so synom, družkou a družkinou sestrou. Využíva aj telefonovanie aj návštevy. Kontakty sú korektné, pozitívne, podporného charakteru, v rámci slušnosti. Menovaný čiastočne plní program zaobchádzania. V edukačnej oblasti a v oblasti voľného času bol nedôsledný pri plnení úloh, no v tomto smere v súčasnosti sa snaží plniť úlohy programu zaobchádzania. Uvedomuje si potrebu zmeny života vo vonkajšom prostredí. Hodnotový

systém a snahu o zmenu života pozitívnym smerom potvrdzuje účasťou v skupinových aktivitách zameraných na rozvíjanie právneho a spoločenského vedomia, rozvíja si morálno - vôľové vlastnosti. Z hľadiska ostatných častí programu zaobchádzania možno konštatovať, že v pracovnej oblasti je zodpovedný, za čo je disciplinárne odmeňovaný, vzťahy a kontakty s vonkajším prostredím sú korektné, rodinné zázemie je pozitívne, motivujúce do ďalšieho priebehu života. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Trestná minulosť odsúdeného, vid' odpis registra trestov. Okresným súdom Trenčín, 1T/6/2011, má nariadené ďalšie tresty - zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu piatich rokov, zákaz vykonávať podnikateľskú činnosť na dobu piatich rokov. Okresným súdom Trenčín 1T/6/2011 má nariadené ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní dva roky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a z výkonu trestu odňatia slobody ho odporúčam podmiennečne prepustiť s dohľadom.“

Z odpisu registra trestov (č. I. 20) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený má v registri evidovaných celkom 8 záznamov. V prípade záznamu č. 1 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený (odsúdenie vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/61/1993 z roku 1993). V prípade záznamu pod č. 2 mu bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie, pričom sa osvedčil v skúšobnej dobe. Záznamy č. 3, 4 a 5 v nich došlo k zrušeniu výroku o treste pre uloženie súhrnného trestu. U záznamu č. 7 je upustené od uloženia súhrnného trestu. A nakoniec v prípade záznamov č. 6 a 8 je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Bol som odsúdený za to, za čo som bol odsúdený, mám svoju minulosť, za ktorú nie som hrdý, bohužiaľ ju zmeniť nemôžem, preto som sa snažil vo výkone trestu robiť všetko preto, aby som preukázal, že som prehodnotil svoje priority a svojim správaním a plnením povinností preukázal, že som schopný a rozhodnutý viesť v prípade prepustenia riadny život. Bolo mi to dostatočné poučenie, najviac som to pociťoval v tej súvislosti, že vykonávať takmer 10 rokov trestu, mal som maloletého syna, ktorý mal dnes 10 rokov, takže prišiel som o 10 rokov vychovávanie syna.“ Na prednes zástupcu ústavu uviedol, že: „Ja som akceptoval hodnotenie, viac menej som sa s tým stotožnil. Je mi vyčítaná nejaká nedôslednosť v plnení, našiel som si iné formy plnenia času, prípadne rozširovania si obzoru v oblasti edukácie študovaním právnych predpisov ako bolo spomenuté, bol som 4 roky brigadir nástupného oddielu, kde som napomáhal novo prichádzajúcim odsúdeným oboznamovať sa s platnými internými predpismi ústavu Ilava. V roku 2017 som absolvoval konanie o oddĺžení, tzv. bankrot, som bez pohľadávok, som uplatnený na pracovnom trhu. Väčšina tých skupinových aktivít nejaké vedomostné kvízy, kde je mne aktuálne pridelený pedagóg požaduje hojnú účasť na týchto kvízoch. Ja to samozrejme nespochybňujem, ale našiel som si iné formy trávenia voľného času, tak ako sa odo mňa očakáva a ako som to mal stanovené v programe zaobchádzania, čiže zmysluplným spoločensky akceptovateľným spôsobom. Program zaobchádzania je koncipovaný tak, že okrem iných úloh povedzme v oblasti kultúrno - osvetovej činnosti a edukácie som sa mal zapájať do aktivít bez ďalšej konkrétnej špecifikácie a byť súčasťou celku, keďže z takto široko koncipovaného nevyplývala povinnosť zúčastňovať sa raz za mesiac alebo 10-krát za mesiac, tak som sa ich zúčastňoval podľa voľného času, prípadne podľa témy konkrétnej aktivity.

Na väčšine kvízov, ktoré som absolvoval, som skončil na prvom alebo druhom mieste a nie vždy mi to bolo príjemné každý mesiac viesť na nástenke, kde sa prikľadali výsledky týchto kvízov, venoval som sa iným záujmom, udržiaval som si vedomosti v oblasti cudzích jazykov, ktoré som nadobudol počas školských čias a samozrejme som sa oboznamoval s aktuálnymi právnymi predpismi. V prípade, že mi vyhovie návrhu je mi jasné, že sa musím v prvom rade zamestnať a ako som už spomínal vďaka možnosti absolvovať osobný bankrot som okamžite schopný zaradiť sa do pracovného procesu.“

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Navrhujem žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnuť a to s poukazom na tú skutočnosť, že odsúdený je odsúdený pre obzvlášť závažný zločin do stredného stupňa stráženia. Doposiaľ nebolo rozhodnuté na základe návrhu, resp. žiadosti o jeho preradenie do minimálneho stupňa stráženia, vzhľadom na závažnosť skutku, predchádzajúcu minulosť, taktiež aj s poukazom na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplýva resocializačná prognóza je menej priaznivá a menovaný čiastočne plní program zaobchádzania

je potrebné aby odsúdený požiadal o preradenie do minimálneho stupňa stráženia a následne o podmiennečné prepustenie na slobodu.“

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmiennečné prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to v akom ústave odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Konkrétne súd prihliadol na v podstate kladné hodnotenie, z obsahu ktorého vyplynulo, že odsúdený I. je kritický k spáchanej trestnej činnosti, II. bol celkom 8-krát disciplinárne odmenený, III. v prípade správania a vystupovania je hodnotený ako pozitívny príklad pre ostatných, IV. je dlhodobo pracovne zaradený - jeho prístup k práci je hodnotený ako vzorný, V. plní vyživovaciu povinnosť.

Pokiaľ ide o zistené nedostatky (nadväzovanie nepovolených kontaktov, držanie nedovolenej veci, úprava lôžka a plnenie pokynov) tie nepovažoval súd za dôvod, pre ktorý by musel konštatovať nesplnenie druhej podmienky. Konkrétne prihliadol k tomu, že odsúdený v súčasnosti nevykazuje za ne žiadny disciplinárny trest, pričom svoje konanie napravil. Navyše u odsúdeného značne prevyšujú pozitívne poznatky nad negatívnymi.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy.

Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol celkom 8-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vytvorené riadne pracovné návyky, keď bol vo výkone trestu pracovne zaradený. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s družkou, synom a družkinou sestrou. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom a sociálnemu zázemiu odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Nakoniec odsúdený je v súčasnosti kritický k trestnej činnosti. Konkrétne ústav v hodnotení uviedol, že: „...za svoje konanie prevzal zodpovednosť, plne si uvedomuje príčiny a dôsledky svojho konania. Nielen voči okoliu, ale aj voči rodine si uvedomuje plnú zodpovednosť, respektíve negatívny vplyv jeho predchádzajúceho života, preto jeho cieľom a snahou je byť pracovne zaradený a mať pokojný rodinný život.“ Možno konštatovať, že čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody využil k premene svojich osobnostných čŕt, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, primárne vychádza zo

záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

S ohľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti (prevažne majetková) súd nezistil, také skutočnosti o odsúdenom, ktoré by spochybňovali možnosť vedenia riadneho života v podmienkach na slobode. Naopak súd zistil viaceré pozitíva o odsúdenom ako vybudované pracovné návyky, či sociálne zázemie, ktoré znižujú riziko opätovného spáchania majetkovej trestnej činnosti.

Nakoniec súd prihliadol aj na ústav, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody (stredný stupeň stráženia). Prokurátor svoje zamietavé stanovisko mimo iné odôvodnil potrebou preradenia odsúdeného do minimálneho stupňa stráženia. Súd sa s týmto názorom nestotožnil.

V prvom rade povinnosť súdu prihliadnuť na ústav, v ktorom sa trest vykonáva (§ 66 ods. 2 Tr. zákona), nie je ďalšou podmienkou, ktorú je nutné splniť pre podmiennečné prepustenie. Inak povedané zákon nevyžaduje pre kladné rozhodnutie o podmiennečnom prepustení zaradenie odsúdeného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zjednodušene ide „iba“ o pomocné kritérium, ktorého zmyslom je zamedziť podmiennečnému prepusteniu

u tých osôb, ktoré vo výkone trestu konajú účelovo a vzorné správanie a plnenie povinností len predstierajú. Pre taký záver je však potrebné prihliadnuť ku konkrétnym skutočnostiam, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného (obdobne Komentár k Tr. zákonu - I. diel, L., rok vydania 2010, komentár k § 66 ods. 2 Tr. zákona, str. 496 a nasl.). Obdobné závery sú vyjadrené aj v judikáte R2/1977, v ktorom sa mimo iné uvádza, že: „Ustanovením § 61 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqgaxhaylsmftxeylgfu3dc>> ods. 2 TZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqga>> (teraz § 66 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqgaxhaylsmftxeylgfu3dm>> ods. 2 TZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqga>>) sa sleduje účel, aby dosiahnutý stupeň nápravy odsúdeného bol posudzovaný nielen podľa správania odsúdeného a jeho pomeru k práci vo výkone trestu, ale tiež so zreteľom na to, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, za ktorý bol odsúdený, a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne. Týmto ustanovením chce zákon zabrániť, aby výhody podmiennečného prepustenia neboli priznané odsúdeným, ktorí vo výkone trestu konajú účelovo a vzorné správanie a poctivý pomer k práci len predstierajú, aby dosiahli skoršie ukončenie výkonu trestu.“ Súd však nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mal za to, že správanie odsúdeného vo výkone trestu je účelové.

K ostatným argumentom prokurátora je nutné uviesť nasledovné:

Ad trestná minulosť odsúdeného. Pokiaľ ide o trestnú minulosť odsúdeného tak je pravdou, že ten má v registri trestov evidovaných celkom 7 odsúdení a 1 podmiennečné zastavenie trestného stíhania (na to súd pre prezumpciu nevinu neprihliada). V prípade odsúdenia vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/61/1993 ide o dátumovo staršie odsúdenie a preto nemá vo vzťahu k charakteristike odsúdeného patričnú relevanciu. V prípade zvyšných 6 odsúdení je nutné uviesť, že odsúdený je pre skutky z týchto odsúdení v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody. Súd totiž zistil, že vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/38/2004 a 1T/89/2008 a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/49/2010 boli výroky o treste zrušené z dôvodu uloženia súhrnného a spoločného trestu, vo veci ktorej odsúdený trest vykonáva (1T/6/2011). Zároveň vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/21/2011 došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/183/2012 (po dovolaní trest uložený vo veci 8T/83/2018, ktorý trest teraz vykonáva). K tomu je potrebné uviesť, že v prípade ak súd ukladá súhrnný trest resp. upúšťa od jeho uloženia, robí tak v prípadoch zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktorá za ideálnej situácie mala byť riešená v jednom trestnom konaní. Pokiaľ ide o spoločný trest, ten súd ukladá v prípade ak odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Z uvedeného tak vyplýva, že v prípade odsúdeného nejde vždy o recidívu a počet vyššie uvedených 6 záznamov v registri trestov je tak „redukovateľný“ na dva.

Ad Závažnosť trestnej činnosti. V tejto časti je potrebné uviesť, že závažnosť spáchanej trestnej činnosti sama o sebe nemôže byť prekážkou pre podmiennečné prepustenie, ak inak odsúdený spĺňa zákonné

podmienky, keď závažnosť trestnej činnosti je zohľadnená jednak vo výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale aj tým, že odsúdený môže byť podmiennečne prepustený až po vykonaní určitej výmery trestu, ktorej doba je závislá od toho či sa jedná o prečin, zločin resp. obzvlášť závažný zločin, teda práve od závažnosti trestnej činnosti. Tiež je potrebné poznamenať, že v prípade odsúdeného s ohľadom na povahu spáchaného trestného činu neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by indikovali zvýšené riziko, že by sa v budúcnosti mal dopustiť druhovo podobnej trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu v súčasnosti.

Ad čiastočné plnenie programu zaobchádzania. Z hodnotenia vyplynulo, že ústav v podstate vytkol odsúdenému nedôsledné plnenie úloh v oblasti voľného času a v edukačnej oblasti. Následne však ústav uvádza, že aj v týchto častiach sa odsúdený snaží v súčasnosti plniť program zaobchádzania.

Ad menej priaznivá resocializačná prognóza. Vyhodnotenie rizika sociálneho zlyhania je výsledkom nástroja na predikovanie budúcej možnej recidívy u odsúdeného. Je nutné zdôrazniť, že ide iba o pomôcku, resp. ďalší z množiny dôkazov, na ktoré súd prihliada (navyše toto vyhodnotenie je v podstate nepreskúmateľné, keďže ústav neposkytuje podklady ako k tomuto záveru dospel). U odsúdeného však súd nezistil žiadne konkrétne negatívne skutočnosti, ktoré by naznačovali, že je tu zvýšené riziko recidívy. Nakoniec na nič konkrétne nepoukazoval ani prokurátor pokiaľ ide o osobnostné a osobné predpoklady odsúdeného.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (stredný stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 38 (tridsaťosem) mesiacov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.